

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/365/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217560
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4312217560.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ, advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 30. decembra 2014 pod č. k. 14C/385/2012-106 a proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 3. júna 2015 pod č. k. 14C/385/2012-154, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z 30. decembra 2014 č. k. 14C/385/2012-106 **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z 3. júna 2015 č. k. 14C/385/2012-154 **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením zo dňa 30. 12. 2014 č.k. 14C/385/2012-106 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20 eur podľa pol. č. 7a) sadzobníka súdnych poplatkov. V odôvodnení vychádzal zo skutočnosti, že predmetnej právnej veci podal navrhovateľ odvolanie voči rozsudku, pričom nezaplatil súdny poplatok za odvolanie splatný podaním odvolania (§ 5 ods. 1 písm. a) a § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), preto uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške podľa sadzobníka súdnych poplatkov účinného ku dňu začatia odvolacieho konania s poučením, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia a tým je odôvodnenie v súlade s § 169 ods. 1 OSP. Keďže napadnuté uznesenie ani neobsahuje žiadne dôvody, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, môže navrhovateľ len hádať. Podľa položky 7a) sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie. Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Navrhovateľ preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Uvedené právne závery sú v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 03. 2007 sp.zn. 4Cdo 39/2007. V prílohe zákona o súdnych poplatkoch nie je jasne a jednoznačne

stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľovi preto bola v rozpore s týmto zákonom uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vylúčené. Navyše, podľa ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bol návrh navrhovateľom podaný pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. 08. 2011 sp.zn. 6M Cdo 2/2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 06. 2008 sp.zn. 5M Cdo 14/2007, ako i na uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 16. 10. 2013 sp.zn. 8C 842/2012, uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 03. 01. 2014 sp.zn. 16C 174/2012, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 07. 2013 sp.zn. 8Co 295/2013 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. 03. 2006 sp.zn. I ÚS 252/05. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie prejednanie.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 30. 12. 2014 č.k. 14C/385/2012-106 podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

V preskúmvanej veci, z obsahu spisu, je zrejmé, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplataenia majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 315,32 eura. Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18. 03. 2014 č.k. 14C/385/2012-59, proti ktorému podal navrhovateľ dňa 03. 04. 2014 odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 30. 10. 2014 č.k. 2Co/68/2014-92 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V tomto konaní v poradí prvým napadnutým uznesením zo dňa 30. 12. 2014 č.k. 14C/385/2012-106 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie, ktorý je 20 eur podľa pol. č. 7a) sadzobníka súdnych poplatkov. Dňa 26. 02. 2015 podal navrhovateľ odvolanie voči predmetnému uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za odvolanie vo výške 20 eur. Následne dňa 06. 03. 2015 navrhovateľ podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 10. 2014 č.k. 2Co/68/2014-92. Výzvou zo dňa 17. 03. 2015 č.k. 14C/385/2012-140 vyzval súd prvého stupňa navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy zaplatil súdny poplatok za dovolanie, ktorý je 40 eur podľa pol. č. 7a) sadzobníka súdnych poplatkov s poukazom na § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch s poučením, že ak poplatok nebude v určenej dobe zaplatený, konanie zastaví. Dňa 31. 03. 2015 navrhovateľ podal odvolanie voči výzve o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie vo výške 40 eur. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 03. 06. 2015 č.k. 14C/385/2012-154 dovolacie konanie pre nezaplataenie súdneho poplatku za dovolanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase podania odvolania, teda v znení účinnom od 01. 01. 2014 do 30. 06. 2014 (ďalej len "citovaného zákona") súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 4 citovaného zákona v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 18ca citovaného zákona z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a) sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch (ďalej len sadzobník súdnych poplatkov) je súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že v preskúmvanej právnej veci bola predmetom konania náhrada škody a nemajetkovej ujmy, preto súd prvého stupňa určil výšku súdneho poplatku za odvolanie správne podľa položky 7a) sadzobníka súdnych poplatkov. K námietke navrhovateľa, uvedenej v odvolaní, že napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne dôvody, preto je nepreskúmateľné, odvolací súd dodáva, že aj keď riadne odôvodnenie uznesenia, rovnako ako rozsudku je súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, stručné odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti, spočívajúce len v uvedení, že ide o súdny poplatok za podané odvolanie s uvedením konkrétnej položky sadzobníka súdnych poplatkov v zákone o súdnych poplatkoch vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 OSP a nenapíňa intenzitu odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Podstatou súdneho rozhodovania je totiž poskytovanie materiálnej právnej ochrany dotknutých práv a nie prepätý formalizmus pri koncipovaní súdneho rozhodnutia. Preto pre dostatočné odôvodnenie uznesenia o uložení poplatkovej povinnosti nie je podstatné, či rozhodnutie súdu obsahuje oddelenú časť s výslovným uvedením nadpisu odôvodnenie alebo odôvodnenie nasleduje bezprostredne vo výrokovvej časti, ale musí byť z neho zrejme, z akého dôvodu je poplatková povinnosť uložená, v akej výške a podľa ktorej položky.

Odvolací súd ďalej poukazuje na zákon č. 286/2012 Z. z., ktorým sa zmenil zákon o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 01. 10. 2012, a ktorým bolo z ust. § 4 ods. 1 vypustené písm. k) a v sadzobníku súdnych poplatkoch za položku 7 bola vložená položka 7a v znení, podľa ktorého zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je sadzba poplatku 20 eur, čím zákonodarca reagoval, podľa dôvodovej správy k tejto novele, na nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. na súdoch. Znamená to potom, že po 01. 10. 2012 konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie sú oslobodené od poplatkovej povinnosti, a preto navrhovateľovi v súvislosti s podaním takéhoto návrhu, ktorý je v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) poplatníkom, vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a) poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach v zmysle § 2 ods. 4 stáva i ten, kto podal odvolanie, resp. ten, kto podal dovolanie. Poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) vzniká podaním odvolania a dovolania. K tvrdeniu navrhovateľa, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, avšak spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, odvolací súd dodáva, že tento výklad navrhovateľa ignoruje ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch, a to § 2 ods. 4 tohto zákona, podľa ktorého poplatníkom je ten, kto podal odvolanie, § 5 ods. 1 písm. a), podľa ktorého poplatková povinnosť vzniká podaním odvolania a § 6 ods. 2, podľa ktorého sa poplatok podľa rovnakej sadzby vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Takýto výklad navrhovateľa je účelový, v rozpore so zákonom i zámerom zákonodarcu a viedol by k záveru, že v podstate žiadne

odvolacie konanie by nepodliehalo súdному poplatku, keďže poplatková povinnosť za odvolanie voči žiadnej žalobe v sadzobníku súdnych poplatkov uvedená nie je. Rozhodnutím súdu prvého stupňa nedošlo k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdному poplatku a použitiu analógie legis pri vyrubení súdneho poplatku, ale len k aplikácii ustanovení zákona o súdnych poplatkoch. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 03. 2007, sp.zn. 4Cdo 39/2007, odvolací súd k tomu dodáva, že z tohto rozsudku vyplýva, že pokiaľ nie je stanovená sadzba súdneho poplatku za určitý druh konania v sadzobníku, teda pokiaľ určité konanie nie je ako poplatkový úkon uvedené v sadzobníku, v rámci tohto konania nevzniká ani poplatková povinnosť za odvolacie konanie. V danom prípade však už v čase podania odvolania poplatková povinnosť za tento druh konania - žaloba na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bola stanovená. K prechodnému ustanoveniu § 18ca odvolací súd ešte dodáva, že toto ustanovenie stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012. Keďže v danej veci bolo odvolanie podané dňa 03. 04. 2014, pričom bolo podané až po 30. 09. 2012 a nešlo ani o úkon, ani o konanie začaté do 30. 09. 2012, preto ak súd prvého stupňa vyrubil navrhovateľovi za podané odvolanie súdny poplatok podľa položky 7a) sadzobníka súdnych poplatkov, jeho rozhodnutie je vecne správne.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 30. 12. 2014 č.k. 14C/385/2012-106 podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Predmetom tohto odvolacieho konania je i uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 03. 06. 2015 č.k. 14C/385/2012-154, ktorým zastavil dovolacie konanie a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne oprel o ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 2, § 10 ods. 1 a § 18ca zákona o súdnych poplatkoch a o položku č. 7a) sadzobníka súdnych poplatkov. Konštatoval, že navrhovateľ doručil dňa 11. 03. 2015 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 10. 2014 č. k. 2Co/68/2014-92, z ktorého dôvodu ho výzvou zo dňa 17. 03. 2015 vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie vo výške 40 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Proti predmetnej výzve podal navrhovateľ odvolanie. Po preskúmaní spisového materiálu konštatoval, že je potrebné postupovať v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a konanie zastaviť pre nezaplatenie súdneho poplatku navrhovateľom v stanovenej 10 dňovej lehote. Uviedol, že voči výzve súdu nie je možné podať odvolanie, preto podanie navrhovateľa označené ako odvolanie posúdil podľa jeho obsahu ako vyjadrenie k poplatkovej povinnosti. Poznamenal, že dovolacie konanie je samostatným konaním a preto nie je možné na neho aplikovať § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch v znení platnom do 30. 09. 2012 a poukazovať na prechodné ustanovenia § 18ca citovaného zákona, nakoľko dovolacie konanie začalo (od 01. 10. 2012 bolo ustanovenie §4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch zrušené) podaním dovolania, a preto bolo odôvodnené uložiť súdny poplatok. O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie vo veci bolo zastavené.

Navrhovateľ proti predmetnému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody a nie ďalšie úkony vo veci samej, pretože podľa položky 7a) sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. V tejto súvislosti poukázal na dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorý obsahuje i legislatívnu zmenu smerujúcu k zavedeniu súdneho poplatku za podanie žaloby, v zmysle ktorého sa žaloby budú spoplatňovať podľa položky 1 sadzobníka súdnych poplatkov. Za situácie, že podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žalobu, súd nebol oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnému poplatku a nemohol byť preto vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Tieto svoje závery označil za súladné s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 03. 2007 sp.zn. 4Cdo/39/2007, podľa ktorého za súdne konania, ktoré nie sú vedené v prílohe zákona o súdnych poplatkoch sa súdne poplatky nevyberajú a v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Mal za to, že pokiaľ v sadzobníku súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch nie je jasne

a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, bola mu v rozpore so zákonom o súdnych poplatkoch uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu označil za zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručenú v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej Republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s článkom 12 ods. 1 a článkom 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti argumentoval, že v § 1 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch je vyjadrená ústavná zásada vyplývajúca z článku 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej dane a poplatky možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, pričom použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vylúčené. Uviedol tiež, že úprava poplatkovej povinnosti predstavuje jeden z základných aspektov podmieňujúcich právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy, a preto ak zákon v tomto smere stanovil pevné a jasné pravidlá, tieto musí akceptovať každý, kto sa dovoľáva práva na súdnu ochranu a rovnako i štát prostredníctvom orgánov súdnej moci, pretože súd pri výkone svojej rozhodovacej právomoci môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Navyše opierajúc sa o ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch tvrdil, že konanie vo veci začalo pred účinnosťou zákona číslo 286/2012 Z. z., a preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny vzťah platný do 30. 09. 2012, kedy konanie vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo od poplatku vecne oslobodené. Uzavrel preto, že na jeho strane neexistuje legálna povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie a teda ani dôvod na zastavenie dovolacieho konania pre nesplnenie neexistujúcej povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednaní na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 03. 06. 2015 č. k. 14C/385/2012-154 podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravila v lehote 10 dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania pred tým ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu, rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako 2 mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

V preskúmvanej veci obsah spisu preukazuje, že dňa 06. 03. 2015 navrhovateľ podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 10. 2014 č.k. 2Co/68/2014-92 elektronicky s overeným podpisom. Výzvou zo dňa 17. 03. 2015 č.k. 14C/385/2012-140 vyzval súd prvého stupňa navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy zaplatil súdny poplatok za dovolanie, ktorý je 40 eur podľa pol. č. 7a) sadzobníka súdnych poplatkov s poukazom na § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch s poučením, že ak poplatok nebude v určenej dobe zaplatený, konanie zastaví. Následne súd prvého stupňa v tomto konaní druhým preskúmvaným uznesením zo dňa 03. 06. 2015 č.k. 14C/385/2012-154 dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a popísaných skutkových zistení odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré spĺňa i limity riadneho odôvodnenia rozhodnutia vyžadované platnou právnou úpravou. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením preskúmvaného rozhodnutia využijúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, ktoré duplicitne opakovať nebude.

Ak by súd akceptoval argumenty navrhovateľa, znamenalo by to, že ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch stanovujúce vznik poplatkovej povinnosti za odvolanie i dovolanie (§ 2 ods. 4, § 6 ods. 2) by bolo obsolentné, pretože sadzobník súdnych poplatkov neobsahuje žiadnu položku, ktorá by expressis verbis určovala súdny poplatok za podanie dovolania. I keď tvrdenie navrhovateľa

o vylúčení analógie v poplatkových veciach je súladné s ustálenou judikatúrou a odvolací súd ho ani nespochybňuje, uložením poplatkovej povinnosti za dovolanie voči rozhodnutiu vo veci samej v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nedochádza tak k svojvoľnému rozširovaniu úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti a ani k použitiu analógie legis pri vyrubení súdneho poplatku. V tomto smere neobstojí ani poukaz navrhovateľa na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/39/2007 riešiaci právnu otázku, ktorá na daný prípad nedopadá. Preto je dôvodný záver, že pri podaní dovolania je poplatníkom osoba, ktorá navrhla poplatkový úkon, t.j. podala dovolanie, ak je v sadzobníku stanovený poplatok za návrh, ktorý sa týkal pôvodného konania, pričom poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Reagujúc na námietky odvolateľa odvolací súd tiež poznamenáva, že v danom prípade ide o konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom začaté na návrh navrhovateľa dňa 28. 09. 2012, t.j. pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z. a že dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu podal navrhovateľ po jeho účinnosti (dňa 06. 03. 2015). Vznik jeho poplatkovej povinnosti ako dovolateľa bolo potom potrebné posúdiť i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01. 01. 2012 a to § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Pri výklade tohto ustanovenia nemôže byť spor o tom, že zmyslom tam uvedenej úpravy je vyňať niektoré úkony alebo konania z režimu spoplatňovania založeného zákonom č. 286/2012 Z.z. Pre danú vec je preto určujúcim hľadiskom zaradenie úkonu, ktorý sa má spoplatniť pod niektorú z častí tejto zákonnej definície. Pri snahe o zodpovedanie tejto otázky si treba uvedomiť, že právna úprava súdnych poplatkov pracuje s legislatívnou skratkou "poplatkový úkon", pod ktorú zahŕňa jednotlivé úkony alebo konania súdov vykonávané na návrh a tiež úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry. Pretože dovolanie je úkonom účastníka konania, je vylúčené, aby mohol byť úkonom orgánu štátnej správy, súdov alebo prokuratúry a rovnako tak nie je ani návrhom na vykonanie určitého úkonu súdom. Z charakteru dovolania vyplýva, že je návrhom na začatie osobitného konania a to konania dovolacieho. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou navrhovateľa za dovolanie je potom rozhodujúce, či dovolacie konanie bolo začaté do 30. 09. 2012. O takýto prípad v súdnej veci nejde, pretože preukázateľne dovolacie konanie na návrh navrhovateľa začalo až dňa 06. 03. 2015, a preto navrhovateľovi v súvislosti s podaním dovolania vznikla poplatková povinnosť. Súd prvého stupňa správne výzvou vyrubil navrhovateľovi za podané dovolanie súdny poplatok vo výške 40 eur v súlade s položkou 7a) sadzobníka súdnych poplatkov aplikujúc tak platnú právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti navrhovateľa, keď bolo preukázané, že na navrhovateľa nedopadá prípad vecného (§ 4 ods. 2) ani osobného (§ 4 ods. 1) oslobodenia od súdneho poplatku. V prípade, že navrhovateľ na výzvu súdu nereagoval a súdny poplatok za dovolanie nezaplatil (svoju poplatkovú povinnosť si navrhovateľ nesplnil ani do rozhodovania odvolacieho súdu), súd prvého stupňa spravujúc sa ustanovením § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch za splnenia tam uvedených podmienok správne dovolacie konanie zastavil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 03. 06. 2015 č. k. 14C/385/2012-154 podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.